

NOVO VINO U NOVE MJEŠINE

CONSILIUM PLENARIUM
ORDINIS FRATRUM MINORUM
Konstancin-Jeziorna
Poljska 2013

NOVO VINO U NOVE MJEŠINE

(Mt 9,17)

Plenarno vijeće OFM
17. - 30. studenoga 2013.

RIM - ZAGREB, 2014.

*Ufficio Comunicazioni
Curia generale dei Frati Minori
Via Santa Maria Mediatrice 25
00165 – Roma
© 2014*

*Južnoslavenska konferencija provincijalnih ministara OFM
Kaptol 9 - 10000 Zagreb*

*Plenarno vijeće
Reda manje braće
Konstancin-Jeziorna, Poljska,
17. - 30. studenoga 2013.*

**DOCUMENT
PVR 2013.**

Predstavljanje

Predraga braćo,
Gospodin vam dao svoj mir!

S dubokim osjećajem zahvalnosti i radosti predstavljam vam *Završni dokument Plenaranog vijeća Reda, koje je bilo u Konstančinu-Jeziorni, u Poljskoji, od 17. do 30. studenoga 2013. godine.* Četrdeset i tri brata s pravom glasa sudjelovala su u ovom susretu, nadahnutom izazovom koji je svojim učenicima i svima nama predložio Gospodin Isus: “Novo vino u nove mješine” (*Mt 9,17*). Ova tema potiče sve nas kao Red da uvijek tražimo glas Gospodina Isusa, koji djeluje u našim bratstvima koja imaju kao temeljnu odgovornost to da izgrađuju centre zajedništva na način da kako svaki pojedini brat tako i bratstvo mogu postati živi svjedoci dobrote i milosrđa Božjega, uvijek djelujućih među nama, i da mogu ići svijetom kao “*najmanja*” braća *Evandjelja*.

U rasvjetljujućoj Apostolskoj pobudnici *Evangelii gaudium* papa Franjo govori na različite načine o “novom vinu” i “novim mješinama” za koje trebamo davati autentično svjedočanstvo:

“Svaki put kada se trudimo vratiti izvoru i ponovno vratiti izvornu svježinu evandjelja, javljaju se novi putovi, kreativne metode, drugi oblici izražavanja, rječitiji znakovi, riječi bremenite novim značenjem za današnji svijet. Zapravo, svako evangelizatorsko djelovanje uvijek je ‘*novo*’” (br. 11).

Plenarano vijeće Reda 2013. godine imalo je četiri specifična cilja. Prvo: odrediti “broj i metodu izbora generalnih definitora koje će trebati izabrati na Generalnom kapitulu 2015. godine”, jer je Plenarnom vijeću dana ovlast “odlučujućeg glasa s obzirom na tu materiju” (*Nositelji dara Evandjelja* (dalje: NDE) Nalog 46). Drugo: “Surađivati u pripravi za idući Generalni kapitul i savjetovati glede mjesta održavanja kapitula” (GGKK, čl. 194 §5). Treće: “Razmatrati ekonomska pitanja Reda” (GGKK, čl. 194 §6). Na kraju: “Pomagati Generalnom ministru i Generalnome definatoriju u

upravljanju i animiranju Reda” (GGKK, čl. 194 §1). Uprava Reda i članovi Plenarnoga vijeća su kolegijalno radili, upravo s izvanrednim zalaganjem da se potignu ti ciljevi.

Nastojeći izvršiti vlastite odgovornosti prema Redu, Plenarano vijeće se je trudilo također da se “vрати na izvor da se ponovno ostvari izvorna svježina života Manje braće, ukorijenjena u Evanđelju. “Novi putovi” i “kreativne metode” na koje nas poziva papa Franjo da ih stvaramo u Redu, u Crkvi i u svijetu, jesu svakidašnji zadaci svakoga brata i sveopćega Bratstva. Plenarano vijeće predstavlja još jedan doprinos tome putu oživljavanja i duhovne obnove. Dok se pripremamo za Generalni kapitul 2015. godine, svatko od nas i svi zajedno trebamo otvoriti svoja srca djelovanju Duha Božjega; trebamo sve dublje ulaziti u same sebe da bismo čuli i razlučili glas Duha Božjega koji djeluje u životu braće, oblikujući čvrste ljudske i duhovne povezanosti među braćom u bratstvu; i trebamo širom otvoriti vrata naših bratstava svemu narodu Božjemu i svemu stvorenome, krećući se još i uvijek putem malenosti i itinerancije. Taj će nas put dovesti do punog ispunjenja “novog vina u nove mješine”, kao “fratres et minores”. Želim si da svaki od nas mogne imati odvažnosti da otvorenih ruku prihvati poziv Evanđelja na tu svetu novost!

Bratski

Rim, 7. veljače 2014

Fr. Michael A. Perry, OFM
Vaš sluga i generalni ministar

*Plenarno vijeće
Reda manje braće
Konstancin-Jeziorna, Poljska,
17. - 30. studenoga 2013.*

**DOCUMENT
PVR 2013.**

**I.
Nadahniteljska načela**

Premisa

1. Život našega Reda tijekom povijesti je uvijek bio označen zalaganjem u slušanju i odgovoru na volju Boga koji, u svom Sinu Isusu Kristu i u veličanstvenoj gesti izvlaštenja (kenoze), poziva i nas Manju braću da se izvlastimo kako bismo bili dosljedni s primljenim darom u našem pozivu, živeći novost Evanđelja ne kao uspomenu kojom ćemo se ponositi, nego kao izazov koji treba prihvatiti.

2. Novost na koju je naš Red pozvan ne uključuje promjenu svega stoga što bi on bio neučinkovit, zastario i nadiđen. Vino Evanđelja je uvijek novo i naše Bratstvo, usidrujući vlastito postojanje u ljubljenu Sinu, postaje također novost. Ipak, nakon dugog hoda sazrijevanja započetog Plenarnim vijećem u Guadalajari (Meksiko) godine 2001., razabire se da je danas vrijeme da neke mješine, odnosno neke naše strukture, budu obnovljene da bolje sačuvaju vino Evanđelja da ga ponude braći i sestrama našega vremena.

3. Generalni ministar, fra Michael Perry, na početku našega skupštinskoga rada ustvrdio je da bi “ovo Plenarno vijeće trebalo izazvati u nama osjećaj novoga života”, dopuštajući “Bogu da bude u središtu naših života, našega razmišljanja i razlučivanja, u središtu naših struktura i našega Reda”. Strukture ne mogu ugašiti novost Evanđelja, ali trebaju postati raspoloživima za njega, nadvladavajući opasnost auto-referencijalnosti i ulazeći u perspektivu inter-relacija, inter-kulturalnosti, afektivne i učinkovite bratske dimenzije, pozorne na život drugih u evanđeoskoj ljubavi.

4. Imajući na umu povijest poljskoga naroda, s veoma značajnim i također tragičnim momentima njihove borbe za obranu slobode, prihvaćamo primjer svetoga Maksimilijana Marije Kolbea i blaženoga don Jerzyja Popieluska – koje smo imali prigodu upo-

znati kroz mjesta njihova zemaljskoga života - da se suočimo sa sadašnjim izazovima u našim društvenim, narodnim i mjesnim stvarnostima koje imaju potrebu za novim i istinitim svjedocima Evanđelja, za proročkim i autentičnim znakovima koji ukazuju na lažne vrijednosti našega vremena (usp. GGKK 67). *Instrumentum laboris* Plenarnoga vijeća sugerira nam da steknemo novi mentalitet da ponudimo nove odgovore na svim razinama, kako osobnoj tako i na razini naših struktura, kako bi one bile istinski izraz našega biti Manja braća u životu i u društvu¹.

5. Promjena struktura, pak, jalova je ako se ne mijenja naš osobni život, ako Evanđelje nije u središtu našega poziva: “postoji jedan proces mnogo dubljeg prestrukturiranja koji se treba dogoditi, proces koji ima zajedničkoga sa obraćenjem uma i srca, prestrukturiranje svakoga Manjega brata, da bi svaki brat dopustio Duhu Božjemu da ga dovede na put trajnog obraćenja”².

Braća u zajedništvu

Neka se svi na isti način zovu manjom braćom (NPr 6,3)

Započnimo, braćo! (1Čel 103)

6. U *Životu blaženoga Franje*, Toma Čelanski donosi jednu izreku koju je Franjo Asiški upravio svojoj braći: “‘Započnimo, braćo, služiti Gospodinu Bogu jer do sada jedva da smo malo ili ništa napredovali’. Smatrajući da do tada nije dopro dokle je trebao, neumorno je ustrajavao u novoj svetoj odluci. Nadao se da će moći započeti nanovo” (1Čel 103). Podržani Franjinim duhom i potaknuti

¹ Usp. *Instrumentum laboris* del Consiglio Plenario dell’Ordine 2013, br. 2.1.5; 2.1.6; *Nositelji dara Evanđelja. Dokument Generalnoga kapitula Reda 2009., br. 14; 29.*

² Fr. Michael A. Perry, *Il futuro delle nostre strutture al servizio della fraternità e della missione.* Relazione del Ministro generale al Consiglio Plenario dell’Ordine 2013, n. 12.

njegovom pobudnicom, za vrijeme Plenarnoga vijeća u Konstančinu-Jeziorni ponovno smo potvrdili - kao što to učiniše naša braća u Guadalajari – da je osoba brat-u-relaciji temeljna struktura našega Reda³: iz te temeljne pretpostavke proizašla su razmišljanja, izbori i smjernice koje, kao odgovor na Nalog koji nam je povjerio Generalni kapitul 2009., predstavljamo svima vama, braćo Reda manje braće, ovim Dokumentom.

7. Želimo, osim toga, priopćiti vam radost bratstvoga zajedništva koje smo živjeli u Poljskoj: kao braća, koja dolaze iz različitih dijelova svijeta – od kojih su neki obilježeni dubokim patnjama i sukobima koji ponekad čine teškim vjerno življenje poziva Manjih – uzajamno smo dijelili milost našega poziva i zalaganje u svjedočenju snage franjevačke karizme i njezine proročke vrijednosti za sadašnji svijet.

Pozvani u bratsko zajedništvo

Ništa dakle svoga ne zadržite za se! (PRe, 29)

8. Temelj zvanja svakog Manjega brata jest poziv koji mu Bog upućuje da živi u zajedništvu s Njim, s braćom i s cijelim svijetom, da “opslužuje sveto Evanđelje Gospodina našega Isusa Krista, živeći u poslušnosti, bez vlasništva i u čistoći” (PPr 1,1) u našem vremenu i za naše vrijeme. To je naše Pravilo i život (usp. GGKK 1 §1; za formulu našega Zavjetovanja usp. GGKK 5).

9. To je bitno osobni poziv i on je veliko otajstvo. Može biti shvaćen samo u mjeri u kojoj svatko od nas živi Evanđelje Isusa Krista, slijedeći njegove stope dok ne dođe do točke kad može reći: “S Kristom sam rasset. Živim, ali ne više ja, nego u meni živi Krist” (Gal 2,19-20). Stoga nam opomena brata Franje u njegovom *Pismu cijelom Redu* nastavlja govoriti danas s istom aktualnošću kao

³ Cf. *Fraternità in missione in un mondo che cambia*. Documento del Consiglio Plenario dell'Ordine 2001, n. 2.

kad je bila napisana: “Ništa dakle svoga ne zadržite za se, da vas cijele primi onaj tko se vama sav predaje” (*PRe* 29).

10. Ta intimnost, to zajedništvo s Kristom nije u korist i za ljubav samom bratu. To je u korist i za ljubav Evandjelju. Stoga mu Gospodin dariva braću i njega čini darom njima. U bratskom zajedništvu mi franjevci učimo što znači slijediti stope Onoga koji je došao služiti a ne da bude služen (usp. *Mt* 20,28), i učimo darivati se svima kao manja braća (usp. *GGKK* 64). Na taj način mi franjevci pozivamo sve ljude, po svjedočanstvu života nas kao Manjih, da priznaju svoje dostojanstvo djece Božje i da obnove lice zemlje (usp. *PRe* 9; osim toga *GGKK* 83 §2 i 87 §1).

11. U toj perspektivi, zajedništvo na koje smo pozvani obuhvaća jedinstveni identitet svakoga franjevca kao sina Božjega, i poziva svakoga na uzajamnu izmjenu darova da pružamo sami sebe kao uzajamni dar i kao dar svijetu, bilo kao braća bilo kao Bratstvo (usp. *GGKK* 40). Zajedništvo podupire našu slobodu djece Božje i poziva nas, u toj istoj slobodi, da odgovorimo na glas Božji ljubaznim srcem dok nam Bog govori po vezama zajedništva koje uzajamno dijelimo kao braća među sobom i s našim svijetom. Zajedništvo nas, napokon, ispunja onom radošću koja može proizaći samo iz osobne intimnosti s Kristom (usp. *Iv* 15,11), koja nas vodi njegovim stopama do života darovanog u služenju svoj braći i svim sestrama, onima čije se siromaštvo i čija se patnja uzdižu prema nebu kao vapaj na koji Svevišnji odgovara šaljući nas Manju braću.

12. Put zajedništva – zajedništva s Kristom, zajedništva s braćom, zajedništva sa svim osobama i sa svim stvorenjem – jest srce zvanja svakoga franjevca, i stoga je temeljno za naš identitet Manje braće. Zajedništvo je, stoga, na isti način temeljno za mrežu odnosa u kojima svaki od nas živi kao član Reda, osobito odnosa koje gajimo s braćom koja su naši ministri.

Živjeti bratsko zajedništvo u malenosti

I neka se nijedan ne zove priorom! (NPr 6,3)

13. Da zaživi to bratsko zajedništvo, Franjo je nazvao braćom one koji vrše vlast ministara i postavio ih je kao poslužitelje druge braće: “I neka se nijedan ne zove priorom, nego neka se svi općenito zovu manjom braćom. I *neka jedan drugome pere noge (Iv 13,14)*” (NPr 6,3-4)⁴. Ovaj način razumijevanja vlasti kao služenja zajedništvu zahtijeva da se njeguje osobiti stil upravljanja sa strane ministara Manje braće. Prva i najvažnija kvaliteta bila je i ostaje naglašena majčinska nježnost: “Braća koja su ministri i sluge ostaloj braći neka pohađaju i opominju svoju braću i neka ih ponizno i s ljubavlju popravljaju, ali neka im ne zapovijedaju ništa što je protivno njihovoj duši i našem Pravilu” (PPr 10,1).

14. Brat Franjo nam u svojim spisima naznačuje stil “tipičan za Manju braću” kako živjeti bratske odnose i vlast “kao sluge i svima podložni, miroljubivi i ponizna srca” (GGKK 64), ne prisvajati si uloge i službe⁵. U *Potvrđenom pravilu* čitamo da “gdjegod se braća našla ili se susrela, neka se jedni prema drugima pokazuju domaćima. I neka s povjerenjem jedan drugome očituje svoju potrebu; jer ako majka hrani i ljubi sina svoga (1 Sol 2,7) tjelesnoga, koliko više mora netko ljubiti i hraniti brata svoga duhovnoga?” (PPr 6,7-9; usp. također NPr 9,10-11). Da zajamči dimenziju odnosa i dimenziju uzajamnosti autoriteta, Franjo za sebe čuva naslov “majke”, a ne oca, kad piše bratu Leonu da mu naznači svoju volju (usp. Pi-

⁴ U bratstvu, kakvo je htio Franjo, sva su braća jednaka: “Svi ste vi braća; i ne zovite nikoga svojim ocem na zemlji jer jedan je Otac vaš, onaj na nebesima. I ne zovite se učiteljima, jer jedan je vaš učitelj, onaj na nebesima, Krist (Mt 23,8-10)” (NPr 22,33-35).

⁵ “*Nisam došao da budem služen, nego da služim*” (usp. Mt 20,28), veli Gospodin. Oni koji su postavljeni nad druge neka se zbog toga poglavarstva diče samo toliko kao du su određeni na dužnost da braći peru noge. I što se više smućuju ako im se oduzme služba poglavara nego dužnost pranja nogu, to više sebi pribavljaju kese (varljivo blago) (Gv 12,6) kao opasnost za dušu” (Opom 4).

smo bratu Leonu 3), i u *Pravilu za samotišta* organizira život braće na izmjenjivanju uloga majke i sina (usp. *PrSam* 1-2)⁶.

15. Stoga, možemo reći da Franjo shvaća vlast bitno kao služenje i brižnost, kao rađanje braće za život po Evanđelju: “I neka imaju na umu ministri i sluge što Gospodin veli: ‘*Nisam došao da budem služen, nego da služim*’ (Mt 20,28), i da im je povjerena briga za duše braće, za koje će na dan Sudnji pred Gospodinom Isusom Kristom morati dati račun (usp. Mt 12, 36)” (*NPr* 4,6). Ne stvara li nedostatak takvoga stava u odnosu među nama franjevcima u našem životu previše međuosobnih sukoba, slab osjećaj povjerenja i pripadnosti i teškoću u življenju vjernosti i ustrajnosti, kako je to dokazalo istraživanje o “*Situaciji Reda danas*”, koje je predstavljeno za vrijeme Plenarnog vijeća? Načinimo još više prostora u našim bratstvima za uzajamnu brigu, za nježnost i milosrđe, smatrajući Franjino *Pismo nekom ministru* kao učinkoviti model u vođenju i rješavanju sukoba.

16. Jedna druga bitna karakteristika ovoga minoritskog stila jest njegov radikalni duh otvorenosti. Ministri trebaju biti potpuno na raspolaganju svojoj braći: “Ministri pak neka ih s ljubavlju i blago prime i neka im budu toliko bliski da bi ta braća s njima mogla razgovarati i postupati kao gospodari sa svojim slugama; tako naime mora biti da ministri budu sluge svoj braći” (*PPr* 10,5-6). Uvjereni smo “da bi nas vlast, ako ju se vrši evanđeoski, trebala dovesti do boljeg razumijevanja i prakse slušanja, odnosno do većeg iskustva *minoritas*»⁷.

17. Franjo nije bio naivni idealist u svom načinu shvaćanja vlasti kao služenje. U *Pravilu on ovako potiče braću-u-odnosu sa njihovim ministrima*: “*Podložna pak braća neka imaju na umu kako su se radi Boga odrekli vlastite volje. Stoga im strogo zapovijedam da se*

⁶ Klara također ponovno iščitava svoj odnos s Franjom pripovijedajući viđenje u kojemu ju Svetac, kao majka, hrani nudeći joj mlijeko iz svojih grudi (cf. *Po-stupak proglašenja Klare Asiške svetom* 3,93-97).

⁷ Fra Michael A. Perry, *Il futuro delle nostre strutture* ..., n. 9.

pokoravaju svojim ministrima u svemu što su Gospodinu obećali opsluživati, a što nije protivno duši i našem Pravilu” (PPr 10,2-3; usp. Opom 3). Zloporaba u bratskom zajedništvu ne proizlazi samo sa strane ministara koji se drže “poglavarima/višima”, nego također i sa strane braće koji su zaboravili da su prionuli zajedništvu braće s kojima koračaju stopama Onoga koji nije došao vršiti svoju volju, već volju Onoga koji ga je poslao (usp. Iv 6,38). Tako Franjo poziva svu braću, kako ministre tako i braću koju oni poslužuju, da žive u uzajamnom recipročnom odnosu jedni s drugima (usp. GGKK 45 §§2-3). Tipični stil Manje braće u življenju vlasti i poslušnosti – kakvim ga je želio Franjo i kako je sazrijevao kroz osam stoljeća i kako je potvrđen u našem zakonodavstvu – nedavno je Crkva predložila cjelokupnom posvećenom životu⁸.

18. Autoritet i vlast među Manjom braćom je u službi zajedništva braće među njima, njih sa svijetom i, napokon, s Bogom koji nas je pozvao da živimo sveto Evanđelje Gospodina našega Isusa Krista (usp. GGKK 45 §1). Kad se ta vlast vrši dobro, ospobljava nas franjevce da mi sami postanemo jezik kojim možemo proglašavati spasenjsku ljubav Boga u Kristu. Doista, kao Franjo, i mi, Manja braća, nismo pozvani da ljubimo sami sebe, nego da ljubimo Boga i da pridonosimo zajedništvu svih i svega stvorenoga u životu Trojedinoga Boga (usp. Iv 17, 18-23).

19. Franjino bratstvo, jučer i danas, ima u kapitulu (generalnom i provincijskom) najviši izraz služenja autoriteta i uzajamne poslušnosti. Mi braća, u slušanju volje Boga koji nas je pozvao i šalje nas da naviještamo, u prigodi kapitulâ imamo iskustvo razlučivanja i uzajamnog dijeljenja onoga što se Gospodinu sviđa.

⁸ Usp. *Služenje autoriteta i posluh. Faciem tuam, Domine, requiram*. Instrukcija CIVCSVA, Zagreb 2008, br. 25-26. Usp. također *Perfectae caritatis*. Dekret o prilagođenoj obnovi redovničkoga Života Drugog vatikanskog sabora, Rim 1965., br. 14; *Vita Consecrata*. Apostolska pobudnica Ivana Pavala II. o posvećenom životu i njegovu poslanju u Crkvi i u svijetu, Zagreb 1996., br. 43; ZKP 618.

Upravo to je smisao slavlja kapitulâ u prigodi svetkovine Duhova. Naš život je život Duha i u Duhu, po kojemu živimo autoritet i poslušnost kao odgovor onome “koji nas je prvi ljubio” (IIv 4,19). Duhovi i Procijunkula kao “mjesta” za slavlje kapitulâ⁹, i danas su za nas, kao što je to Franjo shvaćao, ujedno zalaganje i pogodna prigoda da se provjere naš identitet i naše zvanje-poslanje u svjetlu Duha Gospodinova i u svjetlu pitanja koja nam upućuju današnji kulturalni i društveni kontekst. Neka naše bratstvo uzmogne živjeti obnovljene “franjevačke Duhove” koji bi u nama ponovno zapalili strastvenost za naš oblik života - *forma vitae* i otvorili nas da svima, s velikodušnošću i zanosom, nosimo “radost Evanđelja”¹⁰.

⁹ Usp. *NPr* 5,4; 18,2; *PPr* 8,2.5; *PMin* 13.21; *GGKK* 188.

¹⁰ Usp. *Evangelii gaudium. Radost Evanđelja*. Apostolska pobudnica pape Franje o naviještanju evanđelja u današnjem svijetu (EvGa), Zagreb 2013.

*Plenarno vijeće
Reda manje braće
Konstancin-Jeziorna, Poljska,
17. – 30. studenoga 2013.*

**DOCUMENT
PVR 2013.**

**II.
Odluke i prijedlozi**

Pomagala bratskog zajedništva

*Neka nitko od braće nema nikakve vlasti
ili gospodarenja, posebno ne s braćom (NPr 5,9)*

20. U danima provedenim u Konstancinu-Jeziorni uzajamno smo dijelili radost “novoga vina” koje nam je Gospodin davao svojom osobom i svojim Evanđeljem. To nije dar samo za nas, nego darovan nama za druge. Stoga je nužno da uvijek novo vino Evanđelja i našega oblika života imadne “nove mješine”, nove ili obnovljene strukture koje neka budu u službi cjelovitoga zvanja braće, i koje neka promiču i olakšavaju animiranje i vjernost našem biti braća-u-poslanju za druge.

21. U svom radu imali smo kao uporište *Instrumentum laboris* koji nas je vodio u razmišljanju o općoj tematici koja se tiče upravljanja Reda, u zajedničkom “uvjerenju da sve strukture trebaju biti u službi zajedništva i pripadnosti Redu: nije u igri ova ili ona provincija, ova ili ona konferencija, nego karizma i poslanje Reda”¹¹. Doista, “Temeljna je briga da zajamčimo kontinuitet nazočnosti naše karizme a ne preživljavanje postojećih struktura”¹².

22. Kao štu su se Franjo i njegovo prvo bratstvo stavili u stav slušanja Gospodina i potreba vremena, tako je naš Red nastavio činiti kroz svojih osam stoljeća povijesti. Na isti način hoćemo i mi danas prilagoditi naše strukture upravljanja i animiranja da nam pomognu da “najbolje živimo svoju karizmu kako na vjeran tako i na kreativan način” i da “promiču i pomažu jaču komunikaciju, suradnju, suodgovornost, kreativnost i zajedništvo među braćom na razini pojedinih jedinica i cijeloga Reda”¹³. Bratska rasprava i učinjeni izbori uvijek su imali u vidu način na koji je Franjo shva-

¹¹ *Instrumentum laboris* n. 3.5.

¹² *Ridimensionamento e ristrutturazione*. Sussidio del Definitorio generale OFM, Roma 2011, p. 5.

¹³ Fr. Michael A. Perry, *Il futuro delle nostre strutture ...*, n. 8.

ćao autoritet: ne kao neko “vršenje moći i gospodarenja nad braćom, stvarnosti koje nisu ni evanđeoske niti su u ljubavi”¹⁴, nego bitno kao “značajnu nazočnost, suštinsku i u služenju braći”¹⁵.

23. Dolazeći na konkretno, PVR se je zapitalo: tko može biti dobar generalni definator? To jest, koji su kriteriji da se izabere generalni definator? Na temelju kojih kriterija se izabiru? Koje su tražene kvalitete? Imjući uvijek na umu da ne postoji “savršen” definator, nego “mogući” definator, evo nekih karakteristika preuzetih iz prijašnjih dokumenta (usp. GGSS 149 § 1) koji ocrtavaju *profil*.

Profil generalnoga definitora (usp. GGSS 149 § 2)

- Treba imati prethodno iskustvo animiranja i upravljanja.
- Treba posjedovati neke sposobnosti i kvalitete koje ga čine korisnim za službu Redu i sposobnim da živi u međunarodnom bratstvu, i da radi u skupini.
- Treba biti osoba raspoloživa za promjene, na osobnoj i strukturalnoj razini, na način da pomaže obnovu Reda i da osigura definatoriju određenu okretnost i fleksibilnost rada.
- Treba imati dobro poznavanje kultura. Osim svoga izvornoga jezika treba razumjeti i moći se izraziti barem jednim od tri službena jezika Reda, tj. talijanskim, španjolskim ili engleskim.

Zadaci generalnih definitora (GGSS 150)

- Izabiru se za cijeli Red.
- Davati savjet generalnom ministru u onom što se tiče života i poslanja Reda.
- Izvršavati posebne zadatke koje im povjeri isti generalni ministar.
- Animirati evanđeoski život među jedinicama i u regijama Reda.

¹⁴ Fr. Michael A. Perry, *Il futuro delle nostre strutture ...*, n. 8.

¹⁵ *Instrumentum laboris* n. 2.1.4.

- Trebaju pratiti jednu geografsku ili kulturalnu zonu, to jest:
 - a. Raspoznati i staviti se u kontakt sa kandidatima za službu generalnoga vizitatora.
 - b. Sažeti završno izvješće koje pošalje generalni vizitator da ga predstavi generalnom definatoriju.
 - c. Pružiti generalnom ministru, nakon rasprave u definatoriju, nacrt pisma koje šalje nekoj jedinici poslije vizitacije.
 - d. Motivirati provincijalne ministre, kustode i svu braću da surađuju osobljem i ekonomskim sredstvima u potpori kuća ovisnih o generalnom ministru (usp. GGSS, čl. 24; 117-118).
 - e. Koordinirati pohode generalnoga ministra jedinicama i konferencijama (vrijeme, načini, mjesta, itd.) i pratiti ga u pohodu.
 - f. Napraviti i brinuti se za arhiv geografske ili kulturalne zone za koju je zadužen.

24. Što se tiče generalnog definatorija kao “Savjeta generalnoga ministra” (GGKK 202 § 1), PVR je istaknulo neke karakteristike koje predstavljaju također temeljne kriterije za kapitulsko razlučivanje.

Međunarodnost definatorija

«Kriterij međunarodnosti treba obdržavati u izboru generalnih definatora, jer Generalna uprava Reda treba izražavati, ukoliko je moguće, etničku i geografsku različitost Reda (PVR 2001., *Završni dokument, Prijedlozi i smjernice*, II., 26-27).

Reprezentativnost

Važno je voditi računa o broju braće i jedinica u sadašnjoj situaciji. Definator ima funkciju povezivanja “u dva smjera” između središnje uprave i baze Reda: prenosi smjernice i upute uprave

braći i prenosi situaciju zvanja braće i jedinica upravi. Ta nam se funkcija čini veoma važnom jer je učinkovito služenje zajedništva unutar Reda.

Osjećaj pripadnosti

Redovničkim zavjetovanjem smo ušli u obitelj koja je Red, da bismo živjeli projekt zajedničkoga života sadržanog u Pravilu i u GGKK. Provincija je dio ove obitelji i ne može koračati odijeljeno, niti polagati pravo na to da izolirano tumači karizmu, budući da pripada Redu koga je Crkva potvrdila, a ne federaciji provincija. U tom smislu, izabrani u upravu Reda trebaju predstavljati ne samo određene konferencije, nego naprotiv trebaju imati općenitiji osjećaj pripadnosti sveopćem Bratstvu. Pripadaju kako svojoj konferenciji tako Bratstvu koji je Red i u čiju su upravu imenovani.

Pratnja

Treba pratiti mlade i stare; strukture su u funkciji pratnje, pomoći pojedinoj braći. "Temeljna struktura Reda je pojedini brat 'potaknut Duhom'" (NPr 2,1). Uvjereni smo da ovaj Duh, koji je vez savršenstva (Kol 3,14; PrKl 10,7) i izvor evanđeoskoga projekta, potiče brata da postane *Brat-u-poslanju*, osoba kadra staviti u igru s drugima vlastito zvanje, također u situacijama napetosti" (PVR 2001., Zvršni dokument, Nadahniteljska načela br.2).

25. PVR potvrdilo je dvije skupine prijedloga koje imaju različitu vrijednost i donesene su u dva dijela koji slijede:

a) *Odluke* "s obzirom na broj i metodu izbora generalnih defnitorora koje će vrijediti, *ad experimentum*, na Generalnom kapitululu 2015." (Generalni kapitul 2009., Nalog 45);

b) *Prijedlozi* promjena u nekim strukturama koji će biti predstavljeni Generalnom kapitululu 2015. da budu pretvoreni u eventualne kapitululske odluke.

Premda prijedlozi mogu izgledati previše “tehnički”, oni su, uistinu, usmjerenje prema otvorenosti naših postojećih struktura za promišljanje o njihovoj glavnoj svrsi, i da se dadne novi poticaj i obnovljeni zanos suradnji u Redu, komuniciranju među nama braćom, otvorenosti našem svijetu u trajnoj promjeni, poslanju da svima nosimo dar Evanđelja kao što nas potiče evanđeoski zahtjev “novog vina u novim mješinama” (Mt 9,17).

I. ODLUKE

Broj generalnih definitora

1. Broj generalnih definitora koje treba izabrati za vrijeme Generalnoga kapitula je osam i trebaju biti:

- 3 iz konferencijâ Europe (UFME).
- 2 iz konferencijâ Latinske Amerike (UCLAF).
- 1 iz Konferencije engleskog jezičnog područja.
- 1 iz Afričke konferencije.
- 1 iz konferencijâ Azije (FCAO).

Način izbora

2. Za izbor generalnih definitora na kapitulu, postupit će se na sljedeći način:

- Svaka konferencija predstaviti će Tajništvu generalnoga kapitula, unutar unaprijed određenog vremena, dvojicu kandidata za službu generalnoga definitora.
- Slanje imena kandidata Generalnom tajništvu popratiti će *curriculum vitae*, opis posebnih kvaliteta koje se odnose na predloženu službu, i glavne motivacije sa strane konferencije provincijalnih ministara.
- Imena kandidata, s odgovarajućim *curriculum vitae*, neka se dostave izbornicima mjesec dana prije generalnoga kapitula.
- Za vrijeme generalnoga kapitula, kapitularci koji dolaze iz svake pojedine zone predložiti će kandidate sukladno sljedećoj brojčanoj razdiobi:
 - a. Europska zona predložiti će 6 (šesticu) kandidata.
 - b. Zona Latinske Amerike predložiti će 4 (četvoricu) kandidata.
 - c. Zona engleskog jezičnog područja predložiti će 2 (dvojicu) kandidata.
 - d. Afrička zona predložiti će 2 (dvojicu) kandidata.
 - e. Azijska zona predložiti će 2 (dvojicu) kandidata.

II. PRIJEDLOZI

Izbor jednog brata laika

*Izbor svečanozavjetovanoga brata laika
kao zakonitog izbornika na generalnome kapitolu*

1. Svaka konferencija provincijalnih ministara neka izabere jednog brata laika kao zakonitog izbornika na generalnome kapitolu (usp. GGSS 142 §3). Konferencije s više od 500 svečanozavjetovane braće neka izaberu još jednoga brata laika za konferenciju, da se dadne veće značenje reprezentativnosti braće laika.

2. Svaka konferencija neka odredi načine za određivanje brata laika (ili braće laika) koji će sudjelovati na generalnome kapitolu.

Generalni ministar

Trajanje službe

3. Služba generalnoga ministra traje šest godina i može se obnoviti na drugih šest godina. Za ponovni izbor traži se kvalificirana većina (2/3 onih koji glasuju u prvom glasovanju).

Ispražnjenost službe

4. U slučaju ispražnjenosti službe generalnoga ministra u “prvom trogodištu” njegova mandata, ministar se izabire sukladno sadašnjoj normativi unutar dva mjeseca (usp. GGKK 201 §1), ali uz prethodno konzultiranje o kandidatima sa strane konferencija. Ako se služba isprazni u “drugom trogodištu” na njegovo mjesto dolazi generalni vikar *ad complendum sessennium*.

Pohod pojedinim jedinicima

5. Generalni ministar, u šestogodištu, neka po mogućnosti po-

hodi sve jedinice Reda, programirajući za svaki pohod prikladno i dostatno vrijeme. Da se to bolje ostvari - zbog simboličke vrijednosti koju pohod ima u jačanju osjećaja pripadnosti i pružanju povjerenja i nade braći - smatra se važnom priprava za pohod. Stoga se određuje da generalni definatorij i uredi Generalne kurije surađuju u pripravi pohoda, precizirajući sadržaje i teme koje treba razmatrati u dijalogu sa jedinicom.

Jedinice i ovisne kuće

6. Jedinice i kuće “izravno” ovisne o generalnom ministru neka za “redovito upravljanje” budu povjerene odgovornosti generalnoga vikara, tako da se “olakša” služenje samoga ministra sveopćem Bratstvu.

7. Neka Generalni definatorij osnuje Povjerenstvo za studij juridičkih problematika (građanskih i kaznenih) kuća i jedinica izravno ovisnih o generalnom ministru, s ciljem da štite Red i osobu generalnoga ministra.

Provincijalni ministar i kustod

Trajanje službe

8. Predlaže se promjena čl. 182 GGSS, naime: Provincijalni ministar može biti ponovno izabran za drugi mandat, u trajanju od šest godina, ali pod uvjetom da ima kvalificiranu većinu (2/3 onih koji glasuju u prvom glasovanju).

9. Trajanje mandata kustoda neke “samostalne kustodije” izjednačeno je s trajanjem provincijalnoga ministra.

Formacija provincijalnih ministara i kustoda

10. Neka generalni definatorij nastavi organizirati susrete formacije za nove provincijalne ministre i kustode na početku mandata.

11. Neka generalni definatorij predvidi, tijekom svoga mandata, pratnju/provjeru izvršenog služenja.

Konferencije provincijalnih ministara

Struktura konferencije

12. Neka Generalni kapitul razjasni “strukturalnu ulogu” konferencija polazeći od onoga što je propisano po Generalnim konstitucijama (čl. 227 §1).

Sastav konferencije

13. U osnivanju ili prestrukturiranju neke konferencije provincijalnih ministara i kustoda, generalni definatorij može (djelomično) ukinuti propis o najmanjem broju jedinica predviđenih od čl. 200 §4 GGSS, pod uvjetom da ista konferencija bude sastavljena od barem 500 svečanozavjetovanika.

Trajanje mandata predsjednika konferencije

14. Da se poboljša kvaliteta animiranja konferencije neka mandat predsjednikâ, za sve, bude tri godine.

Predsjednik konferencije

15. Predlaže se, uz to, da se promijeni čl. 204 §2 GGSS, tako da predsjednici konferencijâ mogu biti provincijalni ministar ili kustod (bilo samostalne kustodije bilo ovisne kustodije).

16. Sukladno onom što propisuje čl. 201b GGSS, neka se predsjednici konferencijâ, u susretima s generalnim definatorijem, konzultiraju o pitanjima od veće važnosti za Red.

Tajništva i uredi Generalne kurije

Razmišljanja o tajništvima, Uredima Kurije i međunarodnim vijećima

17. Neka Generalni definatorij provjeri sadašnju situaciju generalnih tajništava (FS i ME) i ostalih ureda Kurije, vodeći računa o novim dimenzijama i nalogima koje im je dodijelio Red, i neka im ponovno ocrtaju strukturu, narav, sastav, ciljeve i funkcioniranje. U tu reviziju neka se uključi također revizija odgovarajućih međunarodnih vijeća.

Generalno tajništvo za formaciju i studije

18. Unutar Generalnoga tajništva za formaciju i studije neka Generalni definatorij ustanovi lik generalnoga moderatora za trajnu formaciju, sa specifičnim ciljem da animira konferencije i jednice i da ima osobitu pozornost na studijska središta Reda.

Tajništvo za misije i evangelizaciju

19. Neka, po uputi Generalnoga definatorija, Tajništvo za misije i evangelizaciju promiče misionarska zvanja i politiku “novih” misija i “nazočnosti” u Redu, i neka potiče razmišljanje o našoj nazočnosti u svijetu i o načinima da to bude na proročkiji način.

Generalni kapitul 2015.

Teme

20. Generalni kapitul 2015. neka raspravlja o malo tema, “jasnih” i “vrlo definiranih”.

21. Teme koje treba “razmotrati” imajući u vidu Generalni kapitul neka budu razvrstane u sljedeće tematske blokove:

- *Identitet Reda*: život sjedinjenja s Bogom, bratstvo i malenost (minoritas).

- *Evandeoski savjeti - zavjeti*: razmišljanje u svjetlu Učiteljstva Crkve, vodeći računa o suvremenoj kulturi i sadašnjim izazovima.
- *Formacija*: trajna formacija, formacija za službe vlasti i formatore, formacija za misije.
- *Nazočnost u svijetu-evangelizacija*: pozornost prema isključeni-ma, društvena svijest, misionarska i evangelizatorska politika, nove nazočnosti, proročko župsko iskustvo, međukulturalnost, međureligijski dijalog.

Instrumentum laboris

22. Dobro je da rad Generalnoga kapitula prati jedan specifičan *Instrumentum laboris*, različit od izvješća Generalnoga ministra, koji bi pripremio i usmjeravao razmišljanje Kapitula.

Naloz

23. Dobro je da naloga, koje će Generalni kapitul odrediti, bude malo, da budu ostvarivi i održivi.

“Interdisciplinarni”studij

24. PVR sugerira Generalnom definatoriju, uključujući različite jedinice Reda, da nastavi razmišljanje o započetoj multidisciplinarnom radu, stvarajući interpretativnu korelaciju podataka (činjenica) sa vlastitom strukturom vrijednosti našega života i poslanja, čiji rezultat treba biti predstavljen na Generalnom kapitolu 2015. godine.

25. Neka Generalni definatorij, uključujući različite jedinice Reda, nastavi razmišljanje o interdisciplinarnoj studiji o Redu, stavljajući je u korelaciju sa izvješćima generalnih vizitatora i sa sociološkim studijem o Redu.

Mjesto Generalnoga kapitula 2015.

26. Neka mjesto slavlja skorog Generalnoga kapitula 2015. godine bude Asiz, Sveta Marija Anđeoska (Italija).

*Plenarno vijeće
Reda manje braće
Konstancin-Jeziorna, Poljska,
17. – 30. studenoga 2013.*

**DOCUMENT
PVR 2013.**

III.

Izvješće Generalnoga ministra

Fr. Michaela A. Perrya, ofm

Budućnost naših struktura u službi bratstva i poslanja

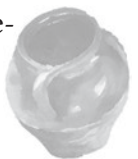
1. Svaki put kad je guru, zajedno sa svojim studentima, sjedao da vrši bogoštovlje mačak ašrama (pustinjakovo boravište) dolazio je da ih rastresa, dok guru nije naredio da ga svežu za neko drvo dok je zajednica ašrama bila u molitvi. Kad je guru umro, mačka su nastavili vezati za drvo za vrijeme bogoštovlja. Kad je mačak umro i kad je i drvo umrlo, nekog su drugog mačka donijeli u ašram i zasadili su jedno drugo drvo, da budu sigurni da će se red gurua vjerno obdržavati za vrijeme bogoštovlja. Prošla su stoljeća i učeni učenici gurua napisali su traktate i traktate s obzirom na liturgijsko značenje čina da se jedan “sveti mačak” veže uz jedno “sveto drvo” za vrijeme bogoštovlja (usp. Anthony de Mello, *Il canto degli uccelli. Frammenti di saggezza nelle grandi religioni*, Paoline, 1986).

«Ako hoćeš izgraditi lađu, ne skupljaj ljude da sabiru drva i ne dijeli zadatke, nego ih nauči nostalgiju za otvorenim i beskonačnim morem» (Antoine de Saint- Exupery).

“Tada pristupe k njemu Ivanovi učenici govoreći: ‘Zašto mi i farizeji postimo, a učenici tvoji ne poste?’ Nato im Isus reče: ‘Mogu li svatovi tugovati dok je s njima zaručnik? Doći će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik, i tada će postiti! A nitko ne stavlja krpe od sirova sukna na staro odijelo, jer zakrpa vuče s odijela pa nastane još veća rupa. I ne ulijeva se novo vino u stare mješine. Inače se mješine proderu, vino prolije, a mješine propadnu. Nego, novo se vino ulijeva u nove mješine pa se oboje sačuva” (Mt 9,14-17).

2. Predraga braćo, koji ste se, sa svih strana franjevačkoga svijeta, sabrali ovdje u Poljskoj u Konstancinu: *Gospodin vam dao svoj mir!*

U ime Generanoga definitorija i sve braće koja služe Redu u Ge-

neralnoj kuriji, želim izraziti svoju zahvalnost Bogu na daru Evanđelja, na osobi Isusa koji se sjedinio s nama po utjelovljenju i po obliku života - *forma vitae* što nam ga je predložio naš Serafski Otac sveti Franjo koji nas poziva da ga slijedimo kao učenici i “manja” braća na putu vjere. Upravo dar Evanđelja stoji na početku našega zvanja i našega Bratstva (usp. *PdV* 7). Uz to, zahvaljujem Bogu za dar braće: za svakoga od vas, nazočnih ovdje na Plenarnom vijeću Reda, i za svu braću jedinoga i sveopćega bratstva Reda manje braće, kojemu pripadamo snagom našega redovničkoga zavjetovanja.

Prioriteti koji vode naše evanđeosko Bratstvo

3. Temeljna odgovornost sve braće Reda i, na poseban način, svih ministara jest ta da se neprestano uzajamno podsjećamo na narav našega zvanja i našega identiteta Manje braće koja nastoje, “u svakom času i u svakoj prigodi, stavljati Evanđelje, u njegovim najradikalnijim zahtjevima, kao temelj našega svakidašnjega života i kao prvi i posljednji kriterij našega djelovanja” (*Ponovno krenuti od Evanđelja. Smjernice za animiranje u šestogodištu 2010.-2015.*, str. 6), omogućujući da Isusova logika i stavovi postanu naši (“isto mišljenje /mentalitet/ kao u Kristu Isusu”, *Fil* 2,5). Snagom krštenja mi smo ljudi vjere, ukorijenjeni u intimni i dinamični odnos s Gospodinom Isusom. Po redovničkom zavjetovanju odgovaramo na dar Božjega poziva “u poslušnosti, bez vlasništva i u čistoći”, kako je izraženo u našem Pravilu i u Generalnim konstitucijama. Svoje redovničko zavjetovanje živimo, prije svega i iznad svega, u kontekstu Bratstva, to jest u uzajamnom dijeljenju našega života s braćom koja su preuzela isti zadatak i koja su gladna i žedna zajedništva s Bogom i zajedništva s drugima, sa braćom. Naše bratstvo postaje odskočna daska da pođemo svijetom kao “manja” braća, otvarajući same sebe i naša bratstva poticajima Duha koji nas potiče da pođemo onima koje papa Franjo naziva egzistencijalnim periferijama, koje uključuju “periferije tajne grijeha, patnje, ne-

pravdi, neznanja... misli, svake bijede” (*L'Osservatore Romano*, 28. ožujka 2013.). Pozvani smo naviještati Dobru vijest koju smo primili u srce, koju smo prihvatili, u koju smo stavili svoju nadu i koju uzajamno dijelimo zajedno kao braća koja se nalaze u zajedništvu uma i srca. U našem specifičnom franjevačkom načinu pozvani smo da uzajamno dijelimo tu Dobru vijest stavljajući se na poseban način u službu siromašnih, isključenih, migranata, onih koji trpe svaki oblik nepravde i bijede - egzistencijalne periferije - idući dva po dva i ispunjavajući čin zajedničke i uzajamno dijeljene vjere. Tako nas naše radikalno zalaganje za Evanđelje, zahvalnost za dar braće i prigrlljivanje života “bez vlasništva” pripravlja za evangelizatorsko poslanje koje nam Bog povjerava i koje mi poduzimamo u duhu malenosti (*minoritas*) i evanđeoske itinerancije.

Sveopće bratstvo

4. Jedna od središnjih tema u Franjinu životu i spisima povezana je s darom braće. Za Franju je brat i, po njemu, bratstvo, dar i milost Gospodina u kojemu se On dariva i čini nazočnim (usp. *Svi ste vi braća*, Rim - Zagreb, 2003, str. 20). Za nas, braću u evanđeoskom životu, dar bratstva je *locus privilegiatus* u kojemu i zahvaljujući kojemu Bog čini svoja čudesa. “Bratstvo je naš oblik življenja u svijetu i u Crkvi... Dar i zadatak, bratstvo se prima, ali se i izgrađuje kao božanski poziv i ljudska stvarnost (*Svi ste vi braća*, str. 2). Očito je da su braća u *Nepotvrđenom pravilu*, u *Oporuci*, u *Opomenama* i posvuda u Franjinim spisima, priznati kao darovi Božji i da su također uzajamni dar jedan drugome i dar svijetu (usp. *Svi ste vi braća*, str. 21sl; 39sl; *Nositelji dara Evanđelja*, str. 11-13).

5. Snagom evanđeoskoga poziva i redovničkoga zavjetovanja, svi mi sudjelujemo u jednoj, sjedinjenoj i sveopćoj obitelji ili bratstvu. Postaje sve jasnije mnogima od nas braće Reda da postoji neka napetost između našega identiteta članova sveopćeg Bratstva

i onoga naše pripadnosti jednoj specifičnoj jedinici Reda, to jest nekoj provinciji, ili nekoj kustodiji ili fundaciji. Ta je napetost, vjerojatno, nužna i u sebi nije nužno negativna. Svi trebamo rasti u osjećaju pripadnosti, imamo potrebu nekog usidrenja, mogućnosti da usidrimo svoj život, da svoje povjerenje stavimo u neku instituciju i u grupu osoba za koje smatramo da nam mogu pomoći da postignemo ono na što nas Bog poziva. Ipak, ako se neka zasebna jedinica zatvori u samu sebe, ako neka provincija, kustodija ili fundacija izgube osjećaj za sveopće Bratstvo u kojemu smo položili svoje zavjete, ako se više ne njeguje svijest zadatka u evangelizatorskom poslanju, u svim tim slučajevima dolazi se dotle da se slabi ili čak mijenja narav našem franjevačkom i crkvenom identitetu. Ako je naš identitet ukorijenjen u Bogu i ako su naša Bratstva mjesta gdje se promiče cjeloviti ljudski rast - rast osobe i zajednice osoba, braće, kao odgovor na milost Božju – bez sumnje će nas Duh dovesti do toga da otvorimo svoj osobni život, naša mjesna bratstva i naše provincije ili kustodije ili fundacije božanskom djelovanju na planu sveopćega Bratstva.

6. Ta tendencija ili napast da se zatvorimo u same sebe, napast koja je i previše zajednička u redovničkom životu i u Crkvi, može dovesti do “pripitomljenja” evanđeoskoga života, lišavajući ga Franjine karizmatičke intuicije, to jest njegove preobrazbene snage. Karizmatička intuicija, prostor za određenu evanđeosku kreativnost, koja s jedne strane poštuje i s druge strane izaziva oblik i strukturu, treba uvijek moći nalaziti mjesto da unutar našega evanđeoskoga bratstva izrazi svoju sposobnost da izaziva “krizu”, to jest pukotinu u zidu bilo kakvog mogućeg zadovoljstva i svakog pokreta koji bi jednostavno dovodio do toga da se bezbrižno smjesti u “status quo”. Karizmatička intuicija bit će uvijek i nužno prisutna ako naš život bude otvoren djelovanju Duha Božjega i ako budemo živjeli u stavu predispozicije stalnoga razlučivanja dinamizma Božjega koji se događa u našem Redu, u Crkvi i u svijetu. To ni na koji način ne niječe divote koje Bog ostvaruje u i po redovitom životu

i misionarskim djelatnostima braće u našim jedinicama i u Redu. Mi vjerujemo i imamo povjerenje u činjenicu da Bog djeluje među nama, u našim sadašnjim strukturama takvima kakve jesu i u životu onih koji su bili pozvani na specifičnu službu upravljanja (te dvije dimenzije su neodjeljive) unutar Reda i također u služenju Božjemu narodu.

7. U nedavnoj sociološkoj studiji o stanju Reda, upitniku na koji je odgovorilo 1408 braće sveopćega Bratstva i čiji će rezultati biti predstavljeni tijekom Plenarnoga vijeća, otkriva se rastuća zabrinutost među braćom s obzirom na sposobnost sadašnjih struktura i uloga službi i služenja, takvih kako ih braća Reda vrše, da će moći nastaviti učinkovito animiranje koje bi uistinu rodilo život, strastvenost za Evanđelje i zajedništvo također s Crkvom i sa svijetom. Velik dio braće, koji su odgovorili na Upitnik, istaknuli su da način vršenja službi i služenja unutar života Reda ne pomaže uvijek da se promiče dublje iskustvo vjere, zajedništvo s Bogom i sa braćom, osjećaj povjerenja i povjerljivosti među braćom koji bi poticao uzajamno dijeljenje vjere, borbi, kriza, radosti, uspjeha i nada, i mogućnost da se njeguje revnost i misionarski žar. Premda pedantno formuliranje Naloga 45. Dokumenta Generalnoga kapitula 2009. određuje da će “PVR sastaviti norme s obzirom na broj i metodu izbora generalnih definitora koje će stupiti na snagu, *ad experimentum*, na Generalnom kapitolu 2015. godine”, taj zadatak treba smjestiti u širi kontekst raščlanjene studije koja je povjerena Upravi Reda: situacija Reda danas (*Nalog 14*), stvarnost dovodenja na pravu mjeru i prestrukturiranje provincija što se ostvaruje (*Nalog 47*), s izravnim posljedicama za budućnost konferencija, i studija o napuštanjima Reda (*Nalog 48*). Svijet se mijenja kao posljedica složenosti stvarnosti koje se na semantičkom polju označuju izričajima “globalizacije” i “sekularizacije”. Crkva se mijenja. Čini se da i papa Franjo veoma želi to mijenjanje te je stoga ustanovio posebno povjerenstvo K-8, Povjerenstvo kardinala, koje treba ispitati sadašnje strukture i uloge unutar Crkve, da ih se pre-

misli i prestrukturira na način da osiguraju da one budu u službi Evanđelja i Naroda Božjega. Sam papa Franjo je u razgovoru, od 28. ožujka 2013. godine, izjavio: “Kad je Crkva autoreferencijalna, i ne vodeći računa o tome, ona vjeruje da ima vlastito svjetlo; prestaje biti *mysterium lunae* i daje prostora onom tako teškom zlu kakvo je duhovna svjetovnost (mondanità...). Takvo življenje u kojemu si jedni drugima daju slavu. Pojednostavljajući: postoje dvije slike Crkve: evangelizatorska Crkva koja izlazi iz same sebe, Crkva *Dei Verbum religiose audiens et fidenter proclamans* (koja Riječ Božju bogoljubno sluša i odvažno proglašava), ili svjetovnjačka (mondana) Crkva koja živi u sebi, od sebe, za sebe. To treba osvijetliti moguće promjene i obnove koje se trebaju ostvarivati radi spasenja duša”.

8. Na isti način, unutar Reda, trebamo mijenjati način na koji mislimo na svoj identitet kao članovi sveopćega Bratstva, premda poštujemo načelo po kojemu je “temeljna jedinica života i poslanja Reda” provincija (GGKK, 169) ili samostalna kustodija.

Postoji također hitna potreba da se ozbiljno razmišlja o različitim strukturama i o različitim ulogama služenja (na primjer: generalni ministar i vikar, generalni definatori, provincijalni ministar i vikar, provincijski definatori, kustod i zamjenik kustoda, diskreti, predsjednici fundacija, predsjednici konferencija). Sve su one zamišljene da pomognu i promiču mogućnost da najbolje živimo našu karizmu, vjerno i kreativno. Te strukture i službe uvedene su da osiguraju te animiranje unutar Reda napreduje na način koji će omogućavati veću komunikaciju, suradnju, suodgovornost, kreativnost i zajedništvo među braćom na razini pojedinih jedinica i u cijelom Redu. Nije im svrha vršenje moći i gospodarenja nad braćom, stvarnosti koje nisu ni evanđeoske niti u ljubavi. Kao što Instrukcija o služenju vlasti i poslušnosti *Faciam tuam, Domine, requiram* (Kongregacija za Institute posvećenoga života i Družbe apostolskoga života, 12, 11. svibnja 2008.) kad govori o redovničkom autoritetu, preuzimajući riječi pape Benedikta XVI. iz njegove

homilije na početku papinske službe, tvrdi: “Moj istinski program upravljanja je taj da ne činim svoju volju, da ne idem za nekim svojim idejama, nego da se, zajedno sa cijelom Crkvom, stavim u osluškiivanje riječi volje Gospodinove i da pustim da me On vodi, tako da on sam vodi Crkvu u ovom času naše povijesti”.

9. Dokument dodaje da svi članovi nekoga reda, kongregacije ili instituta trebaju izoštriti svoju vještinu i sposobnost da autoritet (vlast) shvate kao zajedničko traženje volje Božje za puni i cjeloviti razvoj svakoga člana i zajednice, živeći isti stav Isusa, Sluge koji je prao noge svojim učenicima da bi oni mogli potpuno sudjelovati u njegovoj ljubavi i u njegovu poslanju (usp. *Iv* 13,1-17).

Ako redovnički poglavar, ako braća ministri, u središtu vršenja autoriteta, imaju ponizno traženje volje Božje i promicanje zajedništva među članovima, autoritet i poslušnost bi se mogli iskusiti u njihovoj komplementarnosti, ukoliko jedno i drugo pridonosi punom duhovnom razvoju pojedinoga člana, svakoga brata, također i Bratstva, jedinice i Reda. Ako se vrši na evanđeoski način, vlast bi trebala dovesti do boljega shvaćanja i bolje prakse osluškiivanja, to jest do većeg iskustva malenosti (*minoritas*).

10. Ovo Plenarno vijeće trebalo bi se okoristiti radom što ga različita povjerenstva i različite službe unutar Reda sada ostvaruju, radom povezanim s pitanjima koja se odnose na identitet i na organizaciju, kao odgovor na naloge Generalnoga kapitula 2009., pitanja koja su u specifičnoj kompetenciji ove Skupštine, ali uvijek unutar širega konteksta i imajući na umu promicanje dinamičnijega, fleksibilnijega i jednostavnijega načina upravljanja, i vršenje evanđeoske vlasti kao služenja na svim razinama unutar Reda.

Novo vino, nove mješine

11. Evanđeoski tekst koji služi kao podnaslov ovom našem Plenarnom vijeću, “Novo vino u nove mješine” uzet je iz Evanđe-

lja po Mateju. Kako se sjećate, Matej predstavlja Isusa kao novoga Mojsiju (usp. *Mt* 5-7) koji dolazi ne dokinuti Zakon i sve običaje židovske religiozne baštine, nego radije dati im puninu (usp. *Mt* 5,17). Novi Isusov nalog za život s Bogom nalazi se u Blaženstvima, gdje je ljudska osoba stavljena u središte svake religiozne djelatnosti (usp. *Mt* 5,3-12). Institucije i religiozni običaji stvoreni su da dovode vjernike da imaju iskustvo Božjega milosrđa (usp. *Mt* 12,7). To im ne umanjuje važnost, a još manje tvrdi da su sve institucije i običaji jednaki i, stoga, mogu biti nasumce odbačeni. To znači da će strukture i običaji, ako su ukorijenjeni u Bogu i uređeni po Bogu, omogućiti određenu fleksibilnost i prilagodljivost, u naporu da se odgovori na stvarnosti koje se mijenjaju i, ipak, ostajući vjerne božanskom naumu. Kao što je nedavno tvrdio papa Franjo u svom tumačenju evanđeoskog teksta *Mt* 9,17 o “novom vinu u novim mješinama”: “U kršćanskom životu, i također u životu Crkve, postoje krhke strukture. Potrebno je obnavljati ih. Crkva je uvijek bila pozorna na dijalog sa kulturama i nastoji se obnoviti da bi odgovorila na različite zahtjeve koje postavljaju mjesta, vremena i osobe [...]. Crkva je uvijek ovako napredovala, puštajući da bude Duh Sveti koji obnavlja strukture [...]. Ne bojte se novosti Evanđelja, ne bojte se novosti koje Duh Sveti izvodi u nama, ne bojte se obnove struktura” (*Homilija*, Casa Santa Marta, 6. srpnja 2013.).

Potreba mijenjanja struktura unutar Reda

12. Novo vino u nove mješine. Odnosi se na život Reda, na strukture i običaje koji su se uvodili i prilagođavali za vrijeme cijele povijesti franjevačkoga pokreta upravo zato da nam osiguraju da možemo “ući u postupak razlučivanja” (usp. *Gospodin nam govori na putu* (*Ggp*), 35; Ponovno krenuti od Evanđelja, str. 9 - 10), da ponovno ozbiljno pogledamo svoje poslanje i da se usudimo kušati neistražene putove nazočnosti i svjedočenja (usp. *Ggp*, 33).

Taj postupak razlučivanja na koji smo pozvani nužno će od nas tražiti da ponovno pogledamo sadašnju situaciju Reda, da ozbiljno prihvatimo izazove smanjenja broja i visoku dob braće što sve veći broj jedinica proživljavaju, priznavajući također rast i fizičku živost na “područjima koja se bude” u Redu, uključujući Afriku i Aziju. Izazov, vjerujem, nije u tome imamo li ili nemamo mudrost i odvažnost da izvršimo određene promjene i nužne prilagodbe postojećih struktura i nekih praksâ organizacije, upravljanja i animiranja Reda na različitim razinama (provincije, kustodije, fundacije, konferencije i “super” konferencije). Kroz povijest smo pokazali da smo kao Manja braća sposobni sanjati nove snove i stvarati nove učinkovitije strukture koje pomažu da se zajamči polazište i središte evanđeoskoga projekta: živjeti Evanđelje u različitim povijesnim momentima i kulturalnim kontekstima; ponovno predlagati Evanđelje na načine razumljive ljudima da ponovno vraćamo osobe Bogu; i da ponovno utemeljimo naše nazočnosti poduzimajući postupke teških prestrukturiranja, ali bitnih, i/ili započimajući nove misionarske pothvate. Sve te stvarnosti služe kao vodeća načela za način na koji organiziramo naše evanđeosko bratstvo (usp. *Ponovno krenuti od Evanđelja*, 3). Ipak, postoji jedan mnogo dublji postupak prestrukturiranja koji se treba dogoditi, postupak koji ima nešto zajedničko s obraćenjem uma i srca, prestrukturiranje svakoga Manjega brata, da svaki brat dopusti Duhu Božjemu da ga vodi na putu trajnoga obraćenja. Poslušajmo YHWH koji govori po ustima proroka Hošee: “Jer ljubav mi je mila, ne žrtve, poznavanje Boga, ne paljenice” (*Hoš* 6,6).

13. Tu istu temu poziva na obraćenje, koja će voditi našu molitvu, naše razlučivanje i odluke u ovim danima, nalazimo u dokumentu *Ponovno krenuti od Evanđelja*: “Sve to zahtijeva ponovno unutarnje oživljavanje, duboko obraćenje Evanđelju u obliku života koji smo prigrlili zavjetovanjem. Samo tako možemo pronaći prikladne strukture za sadašnje situacije, koje nam po dinamičkoj vjernosti počecima omogućuju da budemo izazovni, da postavlja-

mo pitanja današnjim muškarcima i ženama, da učinimo uvjerljiv prijedlog za zvanja” (str. 10).

14. Stoga, prvi i najteži zadatak ovoga Plenarnoga vijeća, i zadatak skorog Generalnoga kapitula 2015., i cijeloga Reda, nije ništa drugo nego ovo: da otvorimo svoje srce onome o čemu Bog želi govoriti, dopuštajući da nas on iznutra preobrazi, i dopuštajući preobrazbenoj snazi Božjoj da preobrazi također kvalitete zajedništva koje uzajamno dijelimo u bratstvu, pojednostavljenje naših života za dobro Kraljevstva, našu volju da postanemo okretniji i pokretljiviji, odgovarajući potrebama naroda Božjega u slobodi i s nezadrživom pravednošću i ljubavlju, i upotrebljavajući strukture, vršenje vlasti, kao pomagalo da se stvara Bratstvo, kustodije, provincije i Red koji bi promicao razlučivanje, služenje i suodgovornost u izvršavanju našega evanđeoskoga zvanja. Na taj način bit ćemo u stanju nastavljati osiguravati da naše institucije i prakse služe za jačanje identiteta, bratstva, malenosti i jednostavnosti života koji odražava pravednost i mir Božji, misionarsku evangelizaciju i trajno iskustvo obraćanja.

Promjene u jedinicama, rezultat revizije i prestrukturiranja

15. Posljednjih godina određeni broj jedinica unutar Reda započele su, nastavljaju ili su upotpunile hod revizije i prestrukturiranja što mijenja kartu Reda. Provincije, kustodije (samostalne i ovisne) ili fundacije koje su nekada postojale sjedinile su se s drugim jedinicama da osnaže sve vidike našega identiteta, bratstvo i franjevačku misionarsku djelatnost. Njemačka, koja je nekoć imala 4 provincije, sada ima samo jednu. Prijašnja Provincija svetoga Josipa u Belgiji postala je kustodijom ovisnom o Nizozemskoj provinciji. Šest provincija i jedna fundacija u Španjolskoj se pripremaju za sjedinjenje koje će se dogoditi sljedećeg 1. siječnja

2015., ostavljajući za sobom kao posljedicu Konferenciju koja će imati samo 4 jedinice, ali koja će ipak imati više od 800 braće. U Sjevernoj Italiji, godine 2016., 6 provincija će postati samo jedna, s otprilike 650 braće. U Sjedinjenim Državama, 7 provincija sa više od 1100 braće započele su postupak revizije da zajamče buduću životnost i nazočnost Reda i franjevačke karizme na tom području. Taj postupak bi mogao dovesti do prestrukturiranja i do mogućeg smanjenja broja provincija. Kanada je započela analogan postupak dijaloga između dviju provincija, postupak koji će do određene točke trebati uključiti sve različite nazočnosti OFM na kanadskom području. U središtu svih tih postupaka uvijek trebamo imati na umu unutarnje obraćenje, tako da bilo koja struktura iz toga nastane mogne razmišljati o onom tko smo i što nastojimo postati u Isusu Kristu. U svim tim nužnim postupcima i u drugim promjenama koje se događaju u Redu, zamjećuje se ponekad veliki otpor. Braća koja ne kane izgubiti identitet koji su baštinili ili stvorili; ne žele se odvojiti od vizije i prakse franjevačkoga života za koju smatraju da je sveta, dobra, istinita i asposlutno nužna. To je istina i na razini jedinica Reda, na razini konferencija i također na razini Generalne uprave. No svi priznajemo da se svijet i Crkva, kao što već prije rekoh, mijenjaju. Te se promjene ne mogu izvršiti bez molitve, puno molitve, i razlučivanja, niti se izabiru samo zato da svoj život učinimo učinkovitijim i djelotvornijim. Činimo to zbog iskrene želje da promičemo naše zajedničko zalaganje u službi Evanđelja i da zajamčimo da naš život Manje braće ostane kadar da prihvati poziv Božji da idemo kad i kamo nas Duh Božji vodi.

16. Dovođenje na pravu mjeru i prestrukturiranje u životu Reda su ne samo odgovor na smanjenje broja, na visoku dob braće i na želju da se osigura životna franjevačka nazočnost za buduće generacije na nekom određenom području. U Indiji, na Filipinima, u Demokratskoj Republici Kongu, u Zapadnoj i Južnoj Africi (razlog takozvanog Projekta Afrike) i u drugim dijelovima franjevačko-

ga svijeta, Red doživljava brojčani rast i određeno pomlađivanje. Stvaraju se nove jedinice kao odgovor na povećanje broja braće i na potrebu struktura koje bi osigurale dobru kvalitetu života, služenja autoriteta i dinamičnog evanđeoskoga poslanja. Istovremeno, te nove jedinice, bilo misionarske bilo mjesne, trebale bi učiti na pogreškama učinjenima u prošlosti sa strane provincija koje su ih utemeljile. Trebaju se nadasve truditi da se otvore svakom obliku suradnje i sudjelovanja s drugim jedinicama Reda, osobito s provincijama iz kojih su potekle. Te nove jedinice trebaju poduzeti teški zadatak da posuvremene svoj način razumijevanja autoriteta i struktura, razmišljajući o potrebi da razvijaju nove načine shvaćanja unutar Crkve i Reda, o svrsi i o načinu vršenja autoriteta kao prakse pravednosti, istine, služenja i ljubavi. Nove jedinice moraju se založiti da ne kopiraju jednostavno primljene prakse i pouke, nego se trebaju truditi da poduzimaju mukotrpani zadatak da ponovno definiraju strukture i uloge, osiguravajući si da one nađu odjeka u kulturalnom svijetu u kojemu će se vršiti. Na taj način moći će se ostvariti razvoj zdrave i kreativne inkulturacije temeljnih načela koja vode naš oblik života - *forma vitae*. Na praktičnoj razini, dok se oblikuju nove jedinice i one stare se spajaju ili mijenjaju, postoji žurna potreba da se razvija snažan osjećaj sveopćega bratstva, novi evanđeoski osjećaj solidarnosti, da se uzajamno dijele ljudski i materijalna resursi i da se razvijaju veći mehanizmi za transparentnost i za odgovorno upravljanje takvim ljudskim i materijalnim resursima. Oni postaju bitni sastojci za razvoj novih modela upravljanja, za vršenje službe autoriteta, koji moraju biti odnosi, i za stvaranje ili ponovno stvaranje glavnih struktura Reda koje bi mogle biti u stanju da prenesu naš identitet u život Reda, Crkve i svijeta u ovom osobitom povijesnom trenutku.

17. Promjena na razini života braće i Reda nužno sa sobom nosi posljedice za sve druge fratre i za Bratstvo na razini jedinica, konferencija, super-konferencija i Reda. Promjene koje se događaju unutar određenih jedinica Reda ne zanimaju samo te jedinice,

nego se tiču i drugih provincija, dotiču konferencije i cijeli Red. Na razini provincija se polako ukorijenjuje novi duh sveopćeg identiteta našega franjevačkoga poziva i poslanja. Rezultati sociološke studije i Upitnika otkrivaju rastuću želju među braćom da ojačaju veze međuprovincijske solidarnosti i suradnje na svim područjima našega života; da sruše barijere koje nam priječe da se krećemo s većom slobodom i odgovorno među različitim jedinicama i da budemo u službi cijelomu Redu po misijskim projektima koji su potvrđeni od najvišega autoriteta Reda, to jest od generalnih kapitula. Na razini konferencija, za čije je osnivanje potrebno barem pet jedinica (GGSS 200 §4), također i promjene u geografiji provincija ili samostalnih kustodija tiču se konferencije i, sukladno našem zakonodavstvu, stavljaju u pitanje njihovu legitimnost. Trebamo ponovno razmisliti želimo li nastaviti učinkovito koristiti strukturu konferencije i također super-konferencije, koje imaju za prvotni cilj “promicanje jedinstva, koordinaciju i suradnju u životu i poslanju Reda” (GGSS, 200 §1). Jasno je iz *Generalnih statuta* Reda da su sve naše strukture organizirane i usmjerene prema najvišoj razini zajedničkoga dobra, prema sveopćem bratstvu. Svi oni koji služe Redu na sveopćoj razini svjesni su da njihova primarna odgovornost jest za cijeli Red, premda se trebaju truditi da odgovore specifičnim potrebama i da pomognu ministrima u određenoj regiji da vrše službu animiranja, i da jamče komunikaciju i zajedništvo među regijama, unutar konferencija, i sa središnjom Upravom Reda.

18. Jedno drugo područje obnovljenog zanimanja Reda je pitanje tko može vršiti veće službe u Redu, u ovom slučaju službu generalnoga ministra, generalnoga vikara, provincijalnoga ministra, provincijskoga vikara i kustoda neke samostalne kustodije. Sukladno važećem zakonodavstvu kanonskoga prava, *Generalnih konstitucija* i *Generalnih statuta* (čl. 3), samo braća koja imaju sve ti red mogu vršiti redovnu jurisdikciju jer nas Crkva ubraja među kleričke institute (čl 3 §2). Međutim, Crkva je priznala da su sva

braća posve jednaka u svojim redovničkim pravima i dužnostima, “osim onoga što proizlazi iz svetoga reda” (čl 3, §1). Red je, zajedno sa Kapucinima i Konventualcima, nastojao u različitim prigodama odvažno pristupiti tom pitanju pred Svetom Stolicom, ali nikada nije dobio drugi odgovor osim onoga što stoji u važećem zakonodavstvu. Nedavno je Generalni definitorij raspravljao o tom pitanju i započeo je dijalog s našim franjevačkim nadbiskupom, Njegovom Ekselencijom Mons. Joséom Rodríguezom Carballom, OFM, prijašnjim generalnim ministrom. Započeli smo također ponovno pregledavanje crkvenoga zakonodavstva, njegove povijesti, prije poduzetih napora da se istraže moguće promjene koje bi nam dopustile da izaberemo braću nesvećenike za više službe. Jedno drugo zalaganje je bilo to da se imenuju četiri brata nesvećenika da imaju pravo glasa na ovom Plenarnom vijeću, s namjerom da osiguramo aktivnu nazočnost i uključivanje ove važne skupine braće u raspravu i u odluke koje se tiču potrebnog broja generalnih definitora da se zadovolje potrebe Reda na svjetskoj razini, i načina njihova izbora. Očito, naše rasprave trebaju također uključiti ozbiljno razmišljanje i razlučivanje, utemeljene na molitvi, s obzirom na stanje Reda, Crkve i svijeta, i s obzirom na to kako mi, Manja braća, možemo biti učinkovitiji u utjelovljavanju naše karizme i u sudjelovanju u preobrazbi našega života, života Crkve i svijeta. Međutim, svi trebamo obnavljati svoje zalaganje u odnosu na načelo sveopćega Bratstva, u kojemu su sva braća potpuno jednaka u njihovim redovničkim pravima i dužnostima. Zajedno s generalnim ministrima Prvoga i Trećega reda, Generalni definitorij će od pape Franje tražiti da ohrabri Posebno povjerenstvo koje je osnovao blaženi papa Ivan Pavao II. u *Vita consecrata* (1996., 61) da se “ispitaju i riješe problemi povezani s tim pitanjem...” Priznajemo mudrost blaženoga Ivana Pavla II. koji tvrdi da će on i Rimaska kurija “pričekati zaključke Povjerenstva prije nego prijeđu na prikladne odluke u skladu s onim šte će biti pouzdano odlučeno”. Prema onom što znam, nikakva tvrdnja, nikakav dokument i nikakva odluka toga Povjerenstva nisu objav-

ljeni. Nastavit ćemo se baviti tom materijom u ovom šestogodištu i tražit ćemo od buduće Uprave Reda da ustraje da se upozna naše traženje. To ipak ne bi trebalo ni na koji način priječiti nas da, kao Red, nastavimo stvarati i predlagati nove načine promicanja dostojanstva i jednakosti sve braće Reda, tražeći uvijek da Duh preobrazi naše srce i naš um.

Trajne vrijednosti, promjenljivi oblici izražavanja

19. Novo ponovno prihvaćanje i praksa središnjih vrijednosti našega identiteta Manje braće trebalo bi poslužiti kao vodeće načelo za reorganiziranje struktura i službi, koje bismo mogli smatrati apsolutno bitnima da utjelovljujemo naše zvanje posvećenih redovnika u Crkvi i u današnjem svijetu. Stoga, “bi strukture trebale potpuno odražavati i biti postavljene u službu kvalitete evanđeoskoga života, koji bi rasvijetlio i opravdao naš način djelovanja, naš način življenja u bratstvu i naš način vršenja evangelizatorskoga poslanja Crkve i Reda danas” (usp. Giacomo Bini, *Allocutio Ministri Generalis*, u «Acta Consilii Plenarii Ordinis Fratrum Minorum», Guadalajara, Jalisco, Messico, 5. - 17. studenoga 2001., str. 107). Kako nas podsjećaju uvodne riječi *Instrumentum laboris* toga Plenarnoga vijeća: “Živimo svoje zvanje Manje braće pomognuti bratskim strukturama našega Reda, strukturama koje jedino imaju smisao ukoliko su mišljene za integralno animiranje zvanja sve braće i za crkveno služenje na koje smo pozvani” (str. 9).

Zaključak

20. Glavni cilj Plenarnoga vijeća je taj da “ispita rezultate detaljne studije koju je napravilo Međunarodno povjerenstvo, uz suradnju nekih jedinica i konferencija, o Generalnoj upravi”. Vijeće

će trebati razmišljati i donijeti odluke o broju generalnih definitora i o načinu njihova izbora (*PdV, Nalog 45*). Donesene odluke o broju i metodi izbora generalnih definitora vrijedit će *ad experimentum* na Generalnom kapitulu 2015. (usp. *PdV, Nalog 45.4*). Ispitat će se i druge dvije tradicionalne pod-teme: strukture i situacija Reda danas i izazov braće koja napuštaju franjevački život. I onda, iza, ispod i oko tih tema i pod-tema postoje šira pitanja povezana s našim životom u zajedništvu i s našim proročkim svjedočenjem u današnjem svijetu. Kao što čitamo u završnom paragrafu *Instrumentum laboris*: “Kriterij koji može korisno pratiti rad PVR bit će uvjerenje da sve strukture trebaju biti u službi zajedništva i pripadnosti Redu; nije u igri ova ili ona provincija, ova ili ona konferencija, nego karizma i poslanje Reda. Samo pogled na Red u njegovoj sveukupnosti može nam pomoći i dati ispravnu ravnotežu pojedinih dijelova i može istaknuti prikladnost različitih struktura. Sve to s ciljem da raste također kvaliteta našega bratskoga života, u službi Kraljevstva, sukladno našem zvanju da *opslužujemo sveto Evanđelje Gospodina našega Isusa Krista*” (str. 30).

21. Napokon, baš kao zaključak, ostavljam vašem razmišljanju sljedeća dva pitanja:

- Na koje nam načine naše shvaćanje bitnih i univerzalno obvezujućih vrijednosti našega franjevačkoga identiteta može pomoći da premislimo sadašnje strukture Reda na svim razinama, da mognu učinkovitije odgovoriti potrebama franjevačkoga života danas?
- Kako možemo produbiti razmišljanje o naravi i praksi uloga autoriteta u cilju da promičemo veći osjećaj suodgovornosti, sudjelovanja, suradnje, komunikacije i kreativnosti unutar života mjesnih bratstava, na razini provincija, kustodija, fundacija, konferencija i na razini sveopćeg bratstva Reda? Koje su temeljne teme koje ne smiju izostati u ovoj raspravi? Koja pomagala možemo koristiti da potičemo i jačamo to razmišljanje?

22. Neka Bog blagoslovi rad svih nas okupljenih na ovom Plenarnom vijeću i neka blagoslovi također život i svjedočenje sve braće Reda. Zahvaljujem na radu koji ste vi, konferencije i pojedine jedinice Reda, izvršili u pripremi ovoga Plenarnoga vijeća. Taj pripravní rad je važan ali ne smije odrediti cilj kojemu će nas Duh moći voditi u ovim danima, ako se otvorimo Bogu i njegovoj želji da uvijek obnavlja strukture Reda s ciljem da obnovi život sve braće. Duh Božji i otvorenost srca i uma neka nas sve vode prema svetoj novosti: “Novo vino u nove mješine”.

*Plenarno vijeće
Reda manje braće
Konstancin-Jeziorna, Poljska,
17. - 30. studenoga 2013.*

**DOCUMENT
PVR 2013.**

Foto

